

Landbrugsministeren: De Ændringsforslag, der ere stillede af mig, ere jo omtalte af den ærede Ordfører for Udvalget (C. Sørensen). Jeg kan slutte mig til de Bemærkninger, han fremkom med; kun skal jeg særlig understrege, at de to første Stykker af Ændringsforslaget under Nr. 8 have Hensyn til den Kendsgerning, at der er indregistreret Mærker, der indeholde Afbildninger af en Lur; saa vidt jeg erindrer, ere de indregistrerede for Papir og Pianoer, ikke for Fødevarer, men det er ikke udelukket — det ligger i Registreringsforholdene — at de, der have disse Mærker, kunde, om de dertil maatte finde Anledning, hvad der i øvrigt ikke er nogen særlig Grund til at tro, udstrække Benyttelsen af dette Mærke til ogsaa at omfatte Fødevarer, hvis de handle med disse. Det er for at hindre dette, at dette Ændringsforslag er stillet. I øvrigt skal jeg henholde mig til, hvad den ærede Ordfører sagde.

Ændringsforslag Nr. 9 kan jeg gaa ind paa, efter at Udvalget og jeg ere enige om, at det, det drejer sig om, er — som jeg saa stærkt fremhævede her i Tinget ved anden Behandling —, at det er Mejerierne, hvortil der ikke maa indbringes Smør, som ikke er forsynet med Lurmærke. Det er Mejerierne, der ere Tyngdepunktet. Naar man tog de i Forbindelse med Mejerierne staaende Udsalgssteder med i det oprindelige Lovudkast, var det, for at et saadant Udsalgssted ikke skulde benyttes som Ladeplads for Mejerierne. Efter de Forhandlinger, der ere førte med Udvalget, er der Enighed mellem Udvalget og mig om, at det ikke er absolut nødvendigt at udtale det i Lovforslaget. Om Meningen og Forstaaelsen er der Enighed, og saa vil der sikkert heller ikke opstaa Tvivl hos de Myndigheder, der maatte staa overfor Forhold, der referere sig hertil. Jeg kan altsaa tage imod dette Ændringsforslag. Det vilde ellers have været en Opgave for det ærede Sprogudvalg, om det havde prøvet paa at knække den Nød, som faktisk forelaa her for Tinget og Ministeren ved anden Behandling, hvor det drejede sig om at definere „Udsalgssteder staaende i Forbindelse med Mejerier“. Det var i Virkeligheden en sproglig Nød, som det er vanskeligt at knække, og vi have knækket den paa den Maade, at vi stryge disse Ord. Hvis det ærede Sprogudvalg havde taget sig af denne Opgave, havde det gjort mere Nytte, end jeg kan erkende det gør ved at stille de 42 Ændringsforslag.

Jeg kommer dernæst til Ændringsfor-

slaget under Nr. 14, hvorved det foreslaas, at Ordene „Valle og Mælkeaffald“ udgaa. Jeg kan tiltræde dette Ændringsforslag ud fra den Forudsætning, som den ærede Ordfører tilkendegav som Udvalgets Evertals, nemlig at dette Spørgsmaal staaar aabent til Overvejelse ved en Revision af Pasteuriseringsloven. Under hvilke Former det saa skal føres ud i Livet, om det tages op efter Resultatet af de Forsøg, der til sin Tid kommer til at foreligge, kan der ikke udtales noget sikkert om. Det kan i denne Retning højst sandsynligt, som den ærede Ordfører pegede paa, kun blive saaledes, at det bliver efter Indstilling fra Mejeribrugets Organisation, og Ministeren kan paabyde, at Valle og Mælkeaffald skal pasteuriseres, inden de udleveres til Leverandørerne.

Ændringsforslaget under Nr. 16, stillet af et Mindretal, maa jeg meget indstændigt fraraade at vedtage. Det gaar ikke an, at vi her foreskrive, hvorledes Bedømmelsesudvalget skal sammensættes. Det er noget helt nyt, naar man her taler om, at Mejeristforeningen og Mejeriforeningerne absolut skulle være repræsenterede i dette Udvalg. Det kan være rigtigt, at de blive det, men de have ikke været det før, og der er ikke, hverken af Tinget eller Ministeren, foretaget de til en saadan Bestemmelses Fastslaen i Loven nødvendige Undersøgelser og Overvejelser. Det maa vi overlade til det frie Initiativ, til Forhandling med Mejeribrugets Organisation paa Grundlag af den Indstilling, som til sin Tid kommer, og det gaar ikke an, at vi her paatage os nogen Forpligtelse. Jeg udtaler mig ikke imod selve det, at der er saadan en Bedømmelseskomité eller et Udvalg, men at vi skulde lovfæste det uden at vide noget om, hvorvidt det vilde være heldigt eller blot gennemførligt eller ej, maa jeg meget bestemt fraraade.

Til Ændringsforslag Nr. 45 er der ikke Anledning til at knytte Bemærkninger. Det taler for sig selv og er desuden omtalt af den ærede Ordfører. Jeg kan saaledes anbefale de af Udvalget og mig stillede Ændringsforslag.

Jeg gaar dernæst over til de 42 Ændringsforslag fra Sprogudvalget. Da jeg saa Tallet 42, tænkte jeg: hvorfor nøjes man ikke med 40, eller hvorfor gaar man ikke op til 50? Det er saa rart at have runde Tal. Der er noget tilfældigt over dette Tal 42. Man kunde med samme Pifingrethed, man har udvist ved Gennemgangen, være naaet op til 50, eller man kunde uden Skade have nøjedes med de 40